

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

KRIKI IZ OLGICE

Številka 2, April 2002, LETNIK XXIII.

BESEDA RAVNATELJA

Dve tretjini šolskega leta sta za nami. Z redovalno konferenco se je končal drugi trimeser. Skupaj s strokovnimi delavci šole smo analizirali naše vzgojno in učno delo. Ugotovili smo, da je velika večina naših učenk in učencev takšnih, da so nam lahko tako na vzgojnem kot na učnem področju v ponos. Prijetni so ti naši učenci, delavni so in uspešni na veliko področjih. Tako nadaljujejo s tradicijo, ki kaže na to, da so učenke in učenci naše šole delovni,

samozavestni, ponosni in vsestransko uspešni. Dosegajo izjemne rezultate tako pri pouku, dejavnostih ob pouku, raziskovanju, popoldanskih delavnicah, športu, tekmovanjih.

Seveda so med učenci in učenkami tudi takšni, ki izstopajo tudi z aktivnostmi, ki nam niso po godu, predvsem pa niso rešitve in pravi odgovori na mladostniške probleme. Malo je takih učenk in učencev, ki se odzivajo negativno na naša skupna vzgojna prizadevanja, še manj takih, ki imajo velike učne probleme. A so!

▷▷ Nadaljevanje na naslednji strani

PRESENEČENJE ZA MAMICO

Nastop je bil v ponedeljek. Tudi jaz sem nastopala. Pela sem pri pevskem zboru, plesala, pripovedovala angleščino in igrala igrice z Blažem. Blaž je bil zdravnik, jaz pa Anica. Ati in mamica sta bila presenečena, ker sem govorila razločno in lepo. Na nastopu je bilo mamici najbolj všeč to, kar sem nastopala jaz. Ati pa me je snemal in slikal. Ati in mamica sta bila srečna in sta jokala.

Vita Hojnik, 1. a

TO SMO MI

Na šoli je potekal roditeljski sestanek. Naš razred se je pred majhnim številom staršev predstavil pod naslovom TO SMO MI.

Učenke smo se poskusile predstaviti v najboljši luči. Najprej je starše pozdravila razredničarka. Za njo smo recitirale, brale svoje pesmi in odigrale skeč. Skeč je bil najbolj zanimiv, saj smo ga same sestavile. Bil je zelo duhovit, tako da so se starši do solz nasmejali.

Za konec smo zapele pesmico, kjer se nam je malo zalomilo, vendar se nismo zmedle. S starši smo se še igrali družabne igrice. Prav zabavali smo se ob pogledu na starše, saj smo bili mi v igrh spretnjši. Sledil je pogovor z razredničarko, ki je nekatere starše spravil v dobro voljo, saj nimamo posebnih težav.

Roditeljski sestanek nam je bil všeč in upamo, da ni bil zadnji. Želimo si, da bi se nam na naslednjem pri nastopu pridružili tudi fantje. Za konec pa še: TO SMO MI!

Živa Rokavec, 8. b

RODITELJSKI SESTANKI

S STARŠI V ŠOLI

V ponedeljek, 11. 3., smo imeli roditeljski sestanek. Prišle so mamice, atiji in mi. Najprej smo za starše pripravili kratek nastop. Na igriv način smo prikazali, kako se učimo poštevanke in večkratnike števil. Zapeli in zaplesali smo spomladansko kolo, se razgibali od glave do peta ter staršem zastavili uganke o prometnih sredstvih. Potem smo skupaj s starši izdelali pomladanske košarice. Izrezali smo jih iz papirja, jih sestavili in zlepili ter jih s tempera barvicami porisali s cveticami. Na koncu smo se vsi skupaj še fotografirali. Naše druženje je bilo zelo lepo.

Primož in Matjaž Holc, 2. b

In premagujemo jih z neposrednim pogovorom, individualno pomočjo in skupnim delom strokovnih delavcev, staršev in strokovnjakov izven šole. Želimo, da bi tudi te učenke in učenci bili uspešni. In ne samo to. Prepričan sem, da rastejo z njimi uspešne, perspektivne in delovne mlade generacije. To pa tudi zaradi tega, ker imamo primerjave z evropskim prostorom in v tem prostoru so naše učenke in učenci primerljivo dobri, da ne rečem boljši na veliko področjih dela. In vesel sem takšnih in podobnih primerjav, stikov s svetom, saj v njih najdeš odgovore na vprašanja o poteh, usmeritvah, ciljih, metodah in vsebinah dela, ki jih pelješ. Zdi se, da so odločitve, ki jih sprejemaš relativno dobre.

Dobra, odmevna vest za naše učence, njihove starše in predvsem strokovni kolektiv je vest o novogradnji in adaptaciji OŠ Olge Meglič v letih 2003 in 2004 in v nadaljevanju v letu 2006. Gre za odločitev, ki je dokončno odgovorila na vprašanje, kaj z našo šolo jutri. Slovenski pregovor pravi: jutri je nov dan! Jutri - nova preurejena še uspešnejša šola Olge Meglič.

Daleč je še do tega. A adaptacija in novogradnja nam vliva optimizem, s katerim bomo skupaj učenci, starši in kolektiv znali in zmogli narediti vse, da nam bo čakanje, gradnja in selitev manj v breme in bolj v pričakovanje.

Vesel sem, da so se svetnice in svetniki sveta mestne občine Ptuj na predlog gospoda župana Miroslava Lucija dr. med. odločili realizirati pred leti obljubljeno, odločena, preloženo adaptacijo in da bomo z novogradnjo pričeli v letu 2003.

V imenu kolektiva, učencev in staršev se jim za to odločitev zahvaljujem.

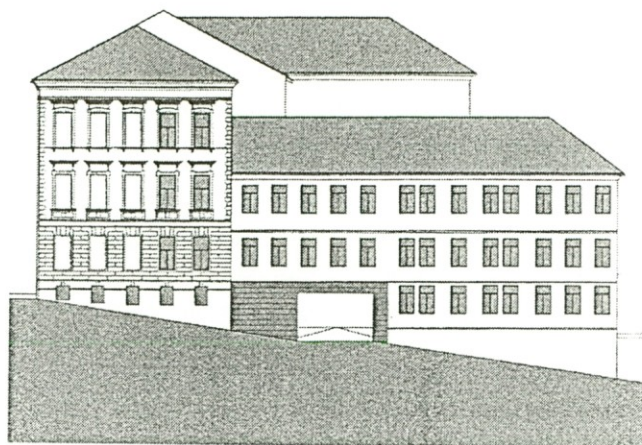
Sam bom naredil vse, da bomo organiziral življenje in delo v šolskem letu 2002/2003, predvsem pa v šolskem letu 2003/2004 tako, da bo organizacijsko pregledno in v prostorih, ki bodo nudili dovolj možnosti za kvalitetno delo. Prepričan sem, da bo pedagoški kolektiv napravil vse, da bodo vzgojne in

strokovne naloge opravljene v pričakovani kvaliteti. Tudi dejavnostim ob pouku se naše učenke in učenci ne bodo odpovedali. Morda jih ne bo toliko, kot jih je na naši šoli danes. Bodo pa! Bodo raznolike in tudi uspešne.

Tako bo leto 2003 leto razpisa gradnje, rešitve telovadniškega dela in prizidka na Cafovi ulici.

Leto 2003 bo tudi leto gradnje novega prizidka. V letu 2004 bo pričela rasti nova telovadnica.

V novih prostorih pričakujemo pričetek dela 1. septembra 2004.

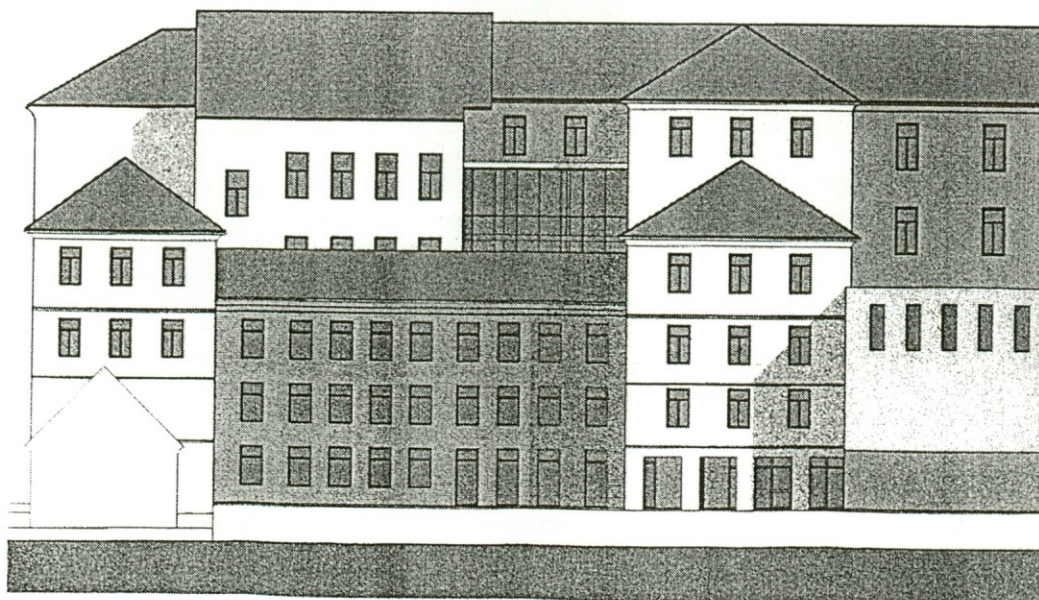

Pogled na fasado ob Cafovi

Adaptacija Prešernove, to je zgradbe Prešernove 31, bo izvedena leta 2006. Seveda pa bo šola 1. septembra 2004 imela vse pogoje za devetletno šolo. V letu 2003 bomo v glavnem preživeli v "svoji šoli". Leta 2004 pa bomo nekaj časa morali gostovati. Kje, kdaj, kako pa bomo sporočili (se dogovorili) pravočasno. Že danes lahko rečem, da bo za vse nas preskrbljeno tako, da bomo varni in kos našim nalogam.

Zapisal sem že, da bodo optimizem, delovna vnema in pričakovanja nove šole odtehtata napor in prepričan sem, da bomo skupaj zmogli premakniti "novo šolo".

Ervin Hojker, ravnatelj

Pogled na južni del fasade

LEGENDA

- 1 ŠOLSKO DVORIŠČE
- 2 OBSTOJEČA ŠOLSKA ZGRADBA
- 3 NOVA ŠOLSKA ZGRADBA
- 4 NOVA TELOVADNICA
- 5 STARI DIJAŠKI DOM
- 6 SPODNJE DVORIŠČE
- 7 ŠOLSKA IGRIŠČA
- 8 IGRIŠČE ZA ROKOMET

RODITELJSKI SESTANKI

RODITELJSKI SESTANEK MALO DRUGAČE

Z učiteljico smo se dogovorili, da bomo izvedli roditeljski sestanek malo drugače. Drugače zato, ker smo se sestanka udeležili učenci skupaj s starši. Tja sem prišel skupaj z očetom. Namen našega srečanja je bil predstaviti staršem naše delo. Tako smo pripravili učno uro slovenskega jezika. Ker smo imeli prejšnji teden projekt "OTROŠKI JOK", smo staršem pokazali zloženke o nas od časa, ko smo bili dojenčki, do sedaj. Staršem so bile naše zloženke zelo všeč. Na začetku ure smo se seznanili z berilom Sinovi. To je ruska pravljica o treh materah, dve se hvalita s svojima sinovoma, ena pa molči. En sin je močan, drugi lepo poje, tretji pa je preprost, a pomaga materi. Starček, ki vse vidi, opazi le enega. Ko smo pravljico osvojili, smo se lotili različnih zanimivih nalog. Dobili smo vsak svojo razrezanko. Na njenih lističih so bila napisana vprašanja o zgodbi. Pri delu mi je malo pomagal ati. Ko si razrezanko sestavil, si dobil cvetlico: tulipan, zvonček, narciso, marjetico ali samo cvetove. Jaz sem dobil narcise. Razrezanko smo sestavili dokaj hitro, nato smo se igrali različne igre, ki so bile povezane z zgodbo. Učiteljica nam je zastavila nekaj vprašanj o zgodbi, potem pa smo z roditeljskim sestankom končali. Učna ura mi je bila zelo všeč, ker je bilo delo zanimivo in ker je moj ati videl, kako poteka šolska ura in kako pri delu sodelujem jaz.

Urban Neudauer 3. b

MINI ANKETA O VTISIH RODITELJSKEGA SESTANKA

JANA, 8. b

Razočaralo nas je, da nas je obiskalo tako malo staršev. Kljub malemu številu pa smo se imeli lepo. Staršem smo pokazali svoje spretnosti v obliki recitiranja, pesmi, skečev, zanimivih iger... Želimo si, da bi bilo takih srečanj več.

ANJA, 7. c

Na roditeljskem sestanku smo si ogledali film, ki prikazuje naše štirimesečno delo. Zdel se mi je zanimiv, "kul" in zabaven.

HANA, 6. a

Lepo se mi je zdelo, ker smo se staršem predstavili kot celota. Sestanek je potekal na zabaven, ustvarjalen in humorističen način.

Ponedeljek, 11. 3. je bil za naš razred zelo zanimiv dan. Preživeli smo ga v družbi staršev in z njimi ustvarjali na temo velika noč. Vsi skupaj smo naredili ogromno velikonočnih pirhov, ki jih imenujemo tudi pisanice, pisanke ali remenice (Bela krajina).

Avtorici tega besedila sva poskrbeli, da so naši starši in sošolci izvedeli nekaj zanimivosti o bližajočih se praznikih, cvetni nedelji in veliki noči.

Slednja se z drugo besedo imenuje vuzem in traja od pepelnične srede do binkoštv.

Cvetna nedelja je spomin na sprejem Kristusa ob prihodu v Jeruzalem. Sprejeli so ga navdušeno, mu mahali z oljčnimi vejicami, se mu klanjali.

Velika noč pa je spomin na Kristusovo smrt na križu, na trpljenje in vstajenje od mrtvih.

To bi bilo vse. Kogar zanima še več, pa naj v knjižnici poišče knjige z naslovom Pisanica rdeča in Prazniki našega časa.

Želiva vam zabavne praznike in bodite KUL.

Barbara Kodrič in Eva Fekonja, 6. c

V šoli smo imeli nastop za mamice. Pokazali smo, kar smo se naučili. Jaz sem nastopala kot zdravnik poleg Tine in Pie ter v točki iz angleščine. Skupaj s starši smo plesali in telovadili. Mamicam smo naredili darila.

Vsak je narisal svojo mamico. Risbice smo obesili na tablo. Mamice so se morale prepoznati same. Na koncu smo se posladkali s pecivom.

Ana Lenart, 1. b

TJAŠA, 5. a

Roditeljski sestanek je potekal zelo pestro, saj smo se predstavili z različnimi interesnimi dejavnostmi; s plesom, z glasbo, z dramskim besedilom, s spisom.

REVIJA OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV

Zborovodkinja je bila tokrat debitantka. Marljivo smo se skupaj s pevci pripravljali na naš drugi javni nastop. Program smo zelo lepo izdelali, vendar je učiteljica še vedno "tečnarila" s tem in onim mestom.

Prišli smo v OŠ Kidričevo. Pevci so bili zelo prizanesljivi do učiteljice. Bili so ubogljivi, disciplinirani, čeprav so živčno čakali na svoj del nastopa. Spraševali so, kako pojejo drugi, kako bo. Nastop... napetost, vročina. Kapljice na čelih pevcev in zborovodkinje. Korepetitorka je zaigrala uvodne takte in začeli smo. Ko sem slišala sproščeno petje, sem si oddahnila. Pesem nas je "potegnila noter" in uživali smo, da nismo niti pričakovali tako hitrega konca.

Navdušenje in pohvala sta bili na prvem mestu. Zelo sem bila zadovoljna. Pevci OŠ Olge Meglič pa tudi.

Z nami sta radost delila tudi spremljevalca ga. Liljana in g. Boris. V oporo pa so bile tudi pesti našega ravnatelja, ki nas je poslušal in na koncu tudi pohvalil.

Klavdija Zorjan Škorjanec

DVOGOVOR MED PETELINOM IN KOKOŠKO

PETELIN: Kikiriki, pozdravljena kokoška. Si znesla jajce?

KOKOŠ: Ja, seveda.

PETELIN: Jaz pa moram vsako jutro zbuditi zaspance. Vsi me imajo za budilko.

KOKOŠ: Ali res? Meni vsak dan pobirajo jajca, razen pozimi, ko ne valim.

PETELIN: Greva pogledat tvojega piščančka?

KOKOŠ: Ja, ali ni ljubek? Takšen je kot mamica.

PETELIN: Kdaj pa si ga izvalila?

KOKOŠ: Pred tremi tedni.

PETELIN: Kam pa si ga skrila, da ga niso našli?

KOKOŠ: V kokošnjak, čisto ob robu deske.

PETELIN: Zdaj pa grem. Adijo.

KOKOŠ: Jaz pa moram spat, saj je že 19. 00.

PETELIN: Se bova jutri tudi videla?

KOKOŠ: Seveda se že veselim.

PETELIN: Zjutraj te zgodaj zbudim s svojim kikirikanjem.

Sara Ovčar, 2. a

SAŠO NA PUSTOLOVSKEM POTOVANJU PO AFRIKI

Moj sošolec Sašo je v začetku marca letos odpotoval s svojima staršema za tri tedne v Afriko. Ko nam je govoril, kam bo potoval, ga nismo jemali povsem resno. A kmalu je prišel tisti dan in Saša zares ni bilo v šolo. Takrat smo verjeli, da je odpotoval v Sudan, v domovino svojega očeta, k svojim sorodnikom. To se nam je zdelo tako čudovito in pustolovsko. V naši domišljiji so krožile najrazličnejše zgodbe o življenju na tej celini. Le kakšno je tam življenje? Mislili smo si, da mu bo tam zelo vroče, medtem ko je pri nas sedaj še zima.

Sašo je vedel, da bo tako dolgo odsoten, zato je mene in še dva sošolca prosil, da bi mu zapisovala šolsko snov. Nalogo smo z veseljem izpolnjevali, medtem ko se je Sašo potepal po afriški pokrajini in jahal kamele. Z veliko nestrpnostjo smo čakali na njegovo vrnitev. Po prihodu v šolo nam je razlagal, kako je bilo na

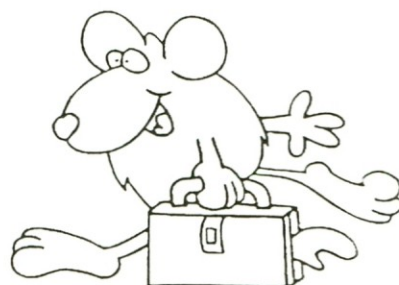
potovanju. Sašo ve, da ga imamo vsi sošolci izredno radi, zato nam je vsakemu, vključno z razredničarko, prinesel kape, ki se v domačem afriškem jeziku imenuje "tagija". Sošolec nam vsak dan pripoveduje svojih dogodivščinah s potovanja. Ko nam je povedal zgodbo, kako je padel s kamele, nas je vse v razred prijetno nasmejal. Med drugim se je Sašo naučil tudi nekaj osnovnih besed v jeziku svojega očeta. Zna na primer šteti do deset.

Tudi jaz si želim potovati v kakšno od afriških dežel, zagotovo pa tudi vsi moji sošolci in razredničarka.

Amadej Ban, 2. a

Barbara Erjavec, 4.a

MIŠKA

domišljjski spis

Miška je nekega dne skakala in si zlomila nogo. Potem je šla k zdravniku. Rečica je skakljala po eni nogi. Ko je prišla k zdravniku, je zdravnik povedal miški, da ji ne more pomagati. Zdravnik ji posodi bergle in ji pove, da potrebuje mleko. Pa je šla miška k kravi. Še prej je pokosila travo. Travo je dala kravi, krava ji je dala mleko. Miška je mleko nesla k zdravniku. Zdravnik je rekel: "Mleko sem dobil, zdaj lahko dodam v posodo mleko, vročo vodo in zdravilni sok." Zdravnik je vse zmešal in namazal miški nogico, da je ni več bolela. Miška je lahko spet hodila.

Ana Auer, 2. a

KAJ MISLI PES SULTAN O SVOBODI

Če se sprašujete, kaj si mislijo živali o vas, vašem početju in svoji vlogi pri ljudeh, morate slišati tole zgodbo psa Sultana, ki je leta 1991 tako začel razpravljati o svobodi: "Upam, da so tu zbrani vsi poštene in modri psi, vsi sami prinašalci in lovci. Jaz osebno mislim, da bi se lahko delili v drugačne skupine, ker drugače vse bolj kažemo, da so ljudje glavni, da so nad nami. Zato predlagam pasjo vstajo! Vsi, ki so enakega mišljenja, da ljudje s svojim ukazovanjem, priganjanjem in zahtevanjem gredo predaleč, naj se pridruži stranki za boj proti človeštvu, tiranstvu in suženjstvu. Borili se bomo za svobodo pasjenizma! Naj živijo psi!"

To je bil govor leta 1991. Sledil pa je še eden veliko bolj pomemben, ko se je pasja vstaja začela. To je bilo leta 1996, ko je imela Sultanova stranka 19. 000 privržencev z vsega sveta. Govor se je začel takole:

"Pozdravljeni vsi moji privrženci. Še enkrat se vam zahvaljujem, da ste se zbrali tukaj v polnem številu. Leto 521 po pasjem štetju bo postalo najpomembnejše leto pasje zgodovine.

Jaz sem že star, a vas bom vseeno vodil v prvo bitko proti človeku. Človek je tiran, to že veste, ampak v vojni morate vedeti več. Človek vas lahko izbriše s sveta, zato bomo delovali v popolni tajnosti. Ampak preden gremo, bi rad vprašal, če ima kdo kaj proti?"

"Jaz! "se oglasi Rumenko Jovanski.

"Kaj pa imaš ti proti?" ga vpraša Sultan. Rumenko stopi na oder in konča vstajo z enim samim stavkom: "Ljudje me imajo radi."

In tako je bila vstaja končana enkrat za vselej. Upam, da zdaj veste, kaj si psi mislijo o nas. Dokler smo mi prijazni do njih, se počutijo svobodne, če postanemo neprijazni, so oni neprijazni do nas, ker se počutijo ogrožene.

Gregor Križan, 6. a

Petra Filipič, 4.a

TRIJE FANTJE SO ODŠLI V SVET

Nekoč je barčica ponesla v svet tri mlade fante. Življenje se je kruto poigralo z njimi, zato so odšli v Ameriko z upanjem, da jih tam čaka boljše življenje. Jakob, fant s propadle kmetije, se je zaposlil v rudniku, ki je takrat nudil kruh mnogim izseljencem. V rudniku je delal dneve in noči. Le redkokdaj je videl sončno svetlobo. V tolažbo mu je bila misel, da se bo nekoč vrnil v svojo domovino in si s težko prigaranim denarjem ustvaril dom in družino. Po osmih letih se je res vrnil v domovino ter se poročil. Z ženo sta se nameravala vrniti v Ameriko, vendar se je pričela vojna. Jakob je bil vpoklican v vojsko. Od tam se ni več vrnil.

Drugi fant, Bine, je tudi dobil delo v rudniku, vendar z zaslužkom ni bil zadovoljen. Začel se je ukvarjati s tihotapstvom. Domov se je vrnil kot premožen gospod. Velik del denarja je vložil v banko, ostalo pa je porabil za nakup manjše kmetije, a je zaradi razpada prejšnje države izgubil ves denar na banki. Tako mu je ostala le še kmetija, na kateri je moral poslej za preživetje trdo delati.

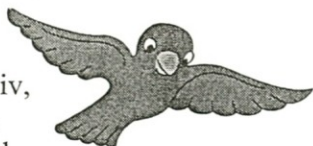
Tretji fant, Ivan, pa je bi prešibak za delo v rudniku. Na srečo je dobil delo v trgovini. Lastnik trgovine ga je imel rad, ker je bil marljiv delavec. Počasi je napredoval ter si odprl svojo trgovino. Poročil se je z lastnikovo hčerjo in ostal v Ameriki. Še vedno pa je rad s svojimi otroki in vnuki obiskoval svojo rodno domovino.

Takšne so bile usode fantov, ki so polni pričakovanj odšli iskat svojo srečo v širni svet. Usoda se je z njihovimi življenji poigravala, kot se veter poigrava z barčico.

Maja Vičar, 5. a

PTIČEK ČIVKA

Ptiček čivka čiv, čiv, čiv,
gnezdo sem si naredil.
Bom na hrastu stanoval,
ženko svojo varoval.

Ženka bo mladiče imela,
jim bo lepe pesmi pela.
Ko bodo mladiči zrasli,
bodo sami črve našli.

Nena Lejko, 2. b

PESMICA O POMLADI

Sonce je rumeno,
listki zeleni so,
mi pa se igramo.
To je prav lepo.

Mi otroci, prijatelji smo vsi.
In ko pomlad posije v vas,
mi se gremo igrat.

Igra naše je vodilo,
v pomladnem času
najboljše je zdravilo.

Lucija Vuk, 1. a

POMLAD

Kje si hodila tako dolgo?
Pogrešala sem jutranji žarek.
In topel pozdrav, ko me v postelji zebe.
Brez tebe so ptički žalostni in mravljljice zebe.
Čebelice pa kar spijo.
Brez tebe rožice venejo in drevesa počivajo.
Obiskala sem travnike in spoznala marjetice.
kislice, deteljice in regrat.
Ali jih ti že poznaš?
Spoznala sem hrošče, komarje, muhe in kobilice.
Pridem še k tebi,
da ti povem vse o marjeticah.

Nuša Erjavec, 1. a

PRIZNALA SEM KRIVDO

Bilo je nekega spomladanskega dopoldneva. Obiskovala sem tretji razred. Imeli smo glavni odmor, ki smo ga preživeli na šolskem igrišču. Na trato nismo smeli stopiti.

A zvončki, ki sem jih zagledala na trati, so me premamili. Ozrla sem se naokrog. Ko sem bila prepričana, da me nihče ne gleda, sem stopila na trato, nato pa odhitela nabirat zvončke. Bili so zelo lepi. Beli kot sneg. Ko sem jih poduhala, sem v srcu začutila prijetno toploto. Zvončke sem skrila in odhitela na igrišče. Nihče me ni pogrešal.

V razredu nas je pričakala učiteljica. Z njenega obraza nisem razbrala ne jeze, ne žalosti, ne zaskrbljenosti, niti sreče. Le strogo je delovala.

Ko smo sedli na svoja mesta, nas je vprašala, če smo slučajno videli koga na trati. To je spraševala, saj ji je čistilka sporočila, da je en učenec, ki ga ni prepoznala, stopil na trato in trgjal zvončke.

Stisnilo me je pri srcu. Nisem se bala, da bi me kdo izdal. Bala sem se, kakšno mnenje bo o meni imela učiteljica, ko bo izvedela resnico. V mislih sem se spomnila na vse slabe dogodke. Nisem več vzdržala. Dvignila sem roko in priznala krivdo.

Učiteljica je onemela, nato pa se je nasmejala. Pohvalila me je, saj sem za učenko tretjega razreda zelo pogumno priznala krivdo.

A to me žal ni rešilo kazni. Vsekakor pa ni bila težka - le tablo sem morala očistiti.

Lucija Tratnik, 6. a

MOJA PSIČKA

Moja psička Neli lula, kaka,
včasih pa koraka.
Rada grize in skaklja.
da v skrbeh je družina
vsa.

Ko velika bo postala,
tudi lajati bo znala.

Tina Terbuc, 1. b

SREČANJE S ČAROVNICO MAGDO

Ali verjamete v čarovnice? Jaz tudi nisem, dokler se nisem srečal z eno izmed njih. To je bilo lani v aprilu.

Bil je dolgočasen, deževen, mrzel, pač takšen popoldan, kot je lahko samo aprila. Pravkar sem se odpravljal na kosilo, saj se je pouk zame končal. Upal sem, da nisem pozabil dežnika, ker je resnično močno deževalo. Pojedel sem in ugotovil, da nimam dežnika. No, bom pač moker, sem si mislil. Kupiti sem moral še zvezek, torej moram še v mesto in preden bom prišel domov, bom moker in prezebel do kosti.

Po mestu sem se premikal hitro, ves čas v kritju robov streh in senčnikov nad izložbami. Pri tem pa mi je padla v oko trgovina, pod katero ni deževalo. Pogledal sem v izložbo in v njej

opazil cel kup drobnarij, med njimi tudi karirasti zvezek, ki sem ga tako potreboval. Do naslednje trgovine s šolskimi potrebščinami ni bilo daleč, a ta trgovina me je privlačila. Vstopil sem in pozdravil: "Dober dan." "Nekje iz notranjosti mi je odgovorilo: "Dober dan ali dober večer ali lahko noč." "Kako čudno. Le kdo bi tako govoril? In kot da bi nekdo bral moje misli, se je že spet oglasil ta glas: "Tako govorim jaz, Magda Pripečena, ki je zelo čudna in čudesna ali čudežna." "Na vratih se je prikazala ženska, čisto normalna ženska pri petintridesetih letih. Dvignila je roko in iz nje se je pognal karirasti zvezek. "Vi ste čarovnica!" "sem zavpil, a premakniti se nisem mogel več, ker sem od strahu pognal korenine v leseni pod.

"Ne boj se me", je rekla in se začela z menoj pogovarjati. Čez

čas sem se opogumil in se usedel. Govorila je zelo dolgo, zato bom napisal samo obnovo tega, kar sem slišal. Rekla je, da čarovnic na svetu ni veliko in da se one ukvarjajo samo s trgovino. Dobro služijo predvsem zato, ker vedo željo vsakega, ki bi kaj rad. Med drugim sem zvedel, da so ona in njene sestre edine v Sloveniji.

Potem pa je rekla: "Prišel si po karirasti zvezek. Torej se zdaj posloviva." "Kupil sem zvezek in se poslovil. Nekaj dni sem še hodil tja na pogovor, a nekega dne je izginila in trgovina je bila zaprta.

Tako so se končali moji obiski pri prijazni in ustrežljivi čarovnici Magdi. Tudi to, da ni deževalo nad njeno trgovino, je bila čarovnija za privabljanje ljudi.

Grega Križan, 6. a

SLAŠČIČARNA

Slaščičarna je tista,
ki ji pravimo kar sladka pista.
V njej se najdejo bonboni,
okrogli kot baloni,
torte vse sorte
in čokolade,
polne marmelade.
Marsikdo tja zaide
ter dolgo nazaj ne pride.
Mamijo ga slaščice,
velike kot pice.
Nekatere so velike,
nekatero majhne,
a vse iste do pike.

Marko Milošič, 4. a

PTUJ

Na Ptuj sem doma,
sem dobrega srca.
Če boste prišli,
na grad bomo odšli.
Od tam pa vidi se
to moje lepo mesto.

Tamara, 1. b in mami

LADJA

Rjava ladja ziblje se,
ko lonec v njej zavre.
Veseli pomorščaki
močni so kot raki,
zgrabijo za sidro,
zraven zagledajo še vidro.
Top napolnili so s smodnikom,
to opravili so s krikom.
Radi imajo riž,
še rajši miš.

Marko Milošič, 4. a

POMLAD

V vas pomlad prišla,
z rožicami poslana vsa,
s soncem obsijana,
igriva, nasmejana.

Veselje je prinesla,
dobre volje vnesla,
smejimo se že vsi,
pomlad, saj to si ti.

Nena Lejko, 2. b

KNJIGE

Knjige - to so prava stvar,
Marsikomu zanje ni mar.
Nekatere so debele, nekatere tanke,
a v vseh so besedne zanke.
Platnice ponavadi krasi slika,
marsikoga to zamika.
Na belem listu črne besede -
to je nekaj za vsevede.
Imajo tudi pike, vejice, vprašaje
in seveda tudi klicaje.

Marko Milošič, 4. a

MOJI MAMICI!

Tole pesem, draga mami,
poklanjam ti iz dna srca,
naj ta pomlad prinese
trdno vez med naju dva,
vez, ki seže do srca.

Ti si pridna in rada me imaš,
skupaj se igrava,
kadar čas imaš.

Žan Klaneček, 1. a

Intervju

POD DROBNOGLEDOM

Ali poznate pisatelja Branka Gradišnika?

Napisal je potopis Strogo zaupno na Irskem. Pred kratkim pa je obiskal našo šolo kot gost na prireditvi za Bralno značko. Za vse, ki se prireditve niste udeležili, sem pripravila intervju s pisateljem.

Ž. R.: "Gospod Branko Gradišnik, pozdravljeni. Zanima me, ali radi potujete?"

B. G.: "Ja, zelo rad. Oba z ženo sva prava navdušenca. Vendar pa mi zaradi moje službe pogosto zmanjka časa. Sem deloholik."

Ž. R.: "Deloholik?"

B. G.: "Vedno kadar se kam odpravim, je moje delo zraven. Letos pa sem si rekel: Ne, letos pa ne!"

Ž. R.: "Vendar ste na vašem potovanju po Irski tudi delali, saj je nastal potopis 'Strogo zaupno na Irskem'."

B. G.: "Zdaj pa me imaš (smeh). Ampak ta knjiga je nastala samo zato, ker ni mogoče nikjer takšne kupiti. Ni mi preostalo drugega, kot da jo napišem sam."

Ž. R.: "Koliko časa pa je trajalo, da je knjiga nastala?"

B. G.: "Izšla je dve leti po potovanju, napisal pa sem jo v enem letu in pol, ampak pri nas se vse tako počasi odvija."

Ž. R.: "Kako ste spoznali gospoda Kastelica, ki je ilustriral vašo knjigo?"

B. G.: "Hja, to pa je najbolj zanimivo. Poznala sva se samo preko telefona, tako, da so vse ilustracije napisane po glasu, vendar sem z njimi zelo zadovoljen."

Ž. R.: "Tudi bralci smo zadovoljni, saj so zelo duhovite. Kakšen pa je občutek, ko dobite v roke prvi izvod lastne knjige?"

B. G.: "Če je knjiga dobra in mi je všeč, je v redu. Vendar pa pogosto odkrijem kakšno napako, ko je že prepozno."

Ž. R.: "Torej ste perfekcionista?"

B. G.: "Sem vsega po malo, torej sem hipohonder."

Ž. R.: "Pogosto se v knjigi šalite na svoj račun. Kako Vam to uspe?"

B. G.: "Recept za duhovitost je, da se ne trudiš biti duhovit, ampak pišeš to, kar misliš. Če si duhovit, pa presodijo bralci."

Ž. R.: "Ali ste tudi Vi v osnovnošolskih letih tekmovali za bralno značko?"

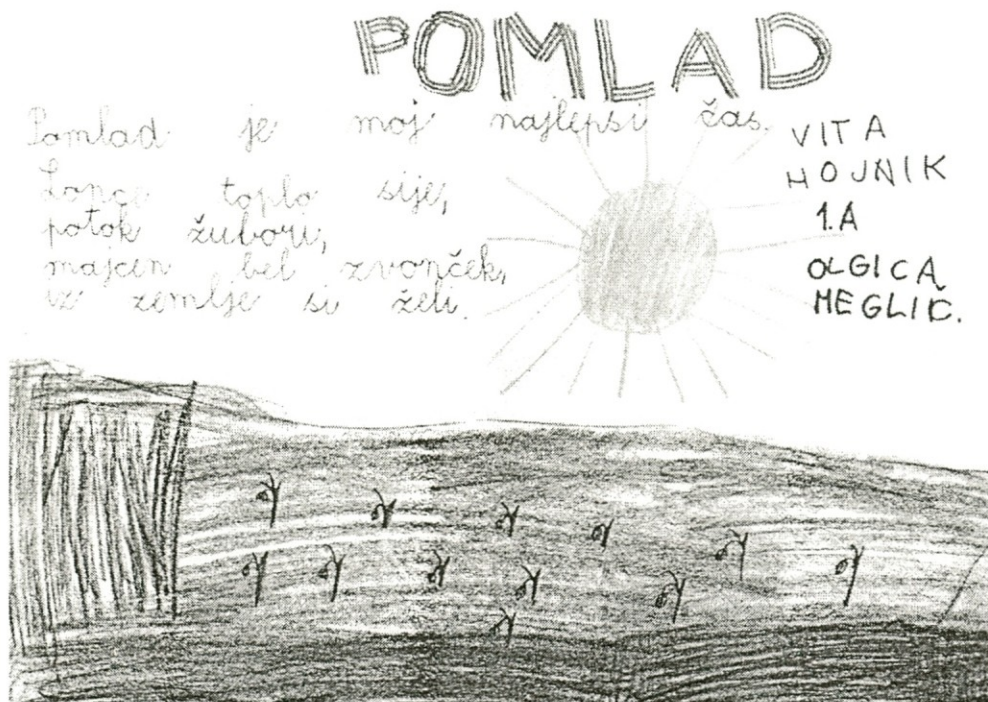
B. G.: "Da, že od malega imam rad slovenščino."

Ž. R.: "In kaj bi za konec sporočili našim mladim tekmovalcem za bralno značko?"

B. G.: "Veliko berite in delajte s knjigami. Nikoli ne veš, kje ti pridejo prav."

Ž. R.: "Hvala za pogovor in lep dan želim."

Živa Rokavec, 8. b

RADI POMAGAMO

Učenci 4. in 6. razreda smo se odpravili na čistilno akcijo v Dom upokojencev.

Spremljala nas je učiteljica Liljana. Ko smo prispeli v Dom upokojencev, smo dobili orodje za delo: grablje, motiko, vrečko za smeti in rokavice. Jaz sem si vzel vrečko in sem pobiral smeti. Ostali so grabljali in okopavali. Med delom smo postali žejni in smo šli pit sok. Po opravljenem delu smo dobili sendviče. Za spomin smo se fotografirali. Bilo nam je lepo.

Mišo Kaisersberger, 4.a

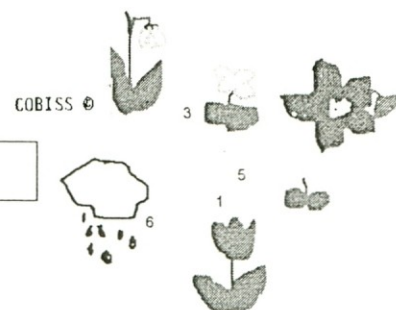
Glavni urednici: Maja Skočir in Liljana Brglez

KOLOFON

Sodelavci: Ana Cenčič, Barbara Krasnič, Luka Majcen, Romano Pravdič

Lektorica: Vera Golob

POMLADNA KRIŽANKA

Urban Neudauer, 3.b

AVŠE SE PREDSTAVIJO

Smo plesno-navijaška skupina Avše, ki se delimo na dve skupini: Avše 1 in Avše 2. Avše 1 sestavljajo učenke 7. in 8. razredov, Avše 2 pa učenke 5. in 6. razredov. Plesne vaje potekajo enkrat na teden v plesni šoli Mambo. S plesom ob glasbi večkrat popestrimo kakšne prireditve. To leto je bilo kar pestro, saj smo imele veliko nastopov; nastopale smo na državnem prvenstvu v boks, judo prvenstvu, na izboru za naj športnike leta, na dnevu šole. Kadar poteka kakšna košarkarska tekma na Ptuj, kjer igrajo naši, se pojavimo tudi tam. Vseh skupaj nas je v skupini približno 30. Seveda pa pri tem ne smemo pozabiti na našo trenerko Boženo, ki je s trdim delom in "železno" voljo dosegla že marsikaj.

Maja Skočir, 8. c

ŠKL

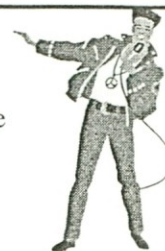
Spet se začne novo šolsko leto šolske košarkarske lige (ŠKL). To leto smo imeli kar nekaj kvalitetnih in kakovostnih igralcev, zato so bili naši upi zelo visoki. V skupini, kjer se nismo odrezali, kakor bi se morali, nas je velikokrat izdala bolezen ali poškodba. Manjkala pa je tudi uigranost, saj velikokrat ni bilo vseh na trening. To pa zato, ker nekateri igrajo v drugih klubih in nimajo veliko časa. No, eno tekmo pa smo odigrali tako, kot bi morali, in sicer disciplinirano in tako smo zmagali za 20 točk. Ta ekipa pa je potem prišla v FINALE ŠKL! No, če bi igrali kot tedaj, bi bili zmožni doseči tudi sam vrh. V skupini smo bili drugi in prišli naprej. Za nasprotnika smo dobili Sežano. Prvo tekmo smo igrali v gosteh. Zelo dolga vožnja nas je malo utrudila. Z dobro

igro so si domači zasluženo priigrali visoko prednost. Sedaj smo bili mi gostitelji in začel se je hud boj. Ves čas smo narekovali tempo in zmagali. A zmagali nismo z dovolj točkami, zato je bilo konec našega tekmovanja.

GLASBENA LESTVICA

1. Nickelback – How you remind me
2. Shakira – Whenever, wherever
3. Pink – Get the party started
4. Travis – Flowers on the window
5. Garbage – Cherry lips

Lucija Tratnik, 6.a

Ugodna ponudba

Ljubezni!

dobri MLADI MOŠKI

rastejo

na počitnicah!

MOŽNOSTI

skušnjave

ve L i k e

POZOR čakajo vas

IZBERITE svojega

Bili smo žalostni in domov smo odšli s sklenjenimi glavami. No, drugo leto pa imamo večje možnosti, saj so vsi igralci razen enega, iz petih, šestih ali sedmih razredov. Z igro, ki jo mi znamo odigrati, lahko osvojimo sam vrh.

Peter Kokot, 6. b

Maja, Ana, Eva, Lea, 8.c